

NOVADNIEKS

SESTDIEN,
1990. gada 28. jūlijā

PREIĻU RAJONA LAIKRAKSTS

Nr. 89 (5093)

Mats 3. kārt.

Kolhozā — tāpat kā visur ...

Pavisam parasta diena — lie-taina. Tāpat kā daudzas iepriek-šējās šovas. Vienīgā atšķiriba. ka ir nedēļas sākums. Un virm-dienās ap pulksten divpadsmitiem kolhozā «Sarkanā ausma» visi galvenie un vidējā posma speciā-listi pulcējas priekšsēdētāja kabinetā. Tur notiek plānošana. Ko tas nozīmē? Lūk, dažas rindas at-stāstījuma no šo pirmsdienu dzir-dēta.

— Pēdējās divās dienās iz-slaukumi kritušies. Jo nav ar ko govis barot. Ja varētu kaut kur ar traktoru noplaut auzas, gan paši uz fermu atvestu. Bet ar rokas izkāpti divsmiti govīm ne-viens nepieplaus.

— Būs sausāks laiks, tad plaus arī ar traktoru. Pagaidām vienīgā izeja noturēt izslaukumus — plaut ar rokām. Saprotiet, ka ci-tā-di ne-var...

— Kad būs kārtībā siena šķūni? Durvīm jābūt aizslegtām — man tur vairāk nav ko pie-bilst. Ja nē, tad pats sauksu ugunsdzēsējus, lai liek soda nau-du.

— Fermas vajag balsināt? Bet man tikai divi cilvēki, pašam ari tikai divas rokas...

— Man vajag spēkbarības bi-lanci uz galda. Lai pirmā pusga-da dati būtu līdz pēdējam kilo-gramam aprēķināti.

— Agronomiem šodien nav par ko runāt. Vārdu trūkst... Ce-turtdiens grībējām sākt plaut. Bet ja šītā list...

□

Dvadesmit minūšu laikā plā-nošana ir cauri, kārtējie darbi izrunāti. Bet par tālākiem uzde-vumiem nav vērts muti dzisināt. Ja vēl kādu nedēļu līl, tad ne ar kādu plānošanu graudus no sa-veldētajiem laukiem uz klēti ne-dabūs.

Priekšsēdētājs Pēteris Voso-rovvs ir tādā noskanojumā, kuru nu nekādi nevar saukt par opti-mistisku. Kā iet?

— Kā iet? Kolhozā tagad iet tāpat kā iebkur citur pie mums — nekā prieceiga. Reizēm pat domāt bail. Kaut gan — ne. Domāt nav bail — tāpat ik mīlu brīdi viss prātā liem un urdās. Tikai runāt gan par to nav vaja-dzības, laikam tomēr esmu pesi-mists.

□ — Klausoties jūsu plānošanu, □ radās iespāids, ka saimniecībā □ hroniski trūkst darba roku. Te □ šur, te sur nevar ikti galā, to ne- □ esot cilvēku.

— Jā, loti bleži skan frāze, ka trūkst strādnieku. Kaut gan arī tā nav taisnība — pat vāri paliek. Tikai ar vienu noteikumu — ja visi strādā. Kā pie mums pie-rasts strādāt, tas vairs nav no-pletņi. Reizēm ir tā, ka dažu labu kadru nav kur likt. Noriko vinu vienā, otrā, trešā darbā, bet jēgas nekādas. Taču pats trakā-

kals, ka vinam ir vienalga — kā ir tā labi. Galvenais, ka šāda tāda naudina arī nāk un iztikt var.

Re mēs jau arī te sēzam un runājam, bet kapeikas mūsu al-gai ripo. Un sēdēt iau var bez galīgi. Arī naudu sanemt tā var bezgalīgi. Vai no tā sāksim labāk dzīvot, tas ir cits jautājums. Vi-sādā zinā ilgus gadu desmitus tā ir gājis.

Vadītāja viedoklis

Patlaban tomēr neredzu izeju no radušās situācijas bez vispā-reja sistēmas sabrukuma un bez kapitālas atjaunošes. Kaut gan saka — no katras bezizejas esot vismaz pāris izejus. Jautājums ti-kai, kādas? Nesen labi teica Sergejs Dīmanis. Cilvēki negrib zaudēt to mazuminu, kas vienīm sūri grūti izcīnīs. Kādas mistis-kas gaišās rītdienas vārdā. Pār-iet uz citu dzīves izpratni būs loti grūti un arī sāpigī.

□ — Un kā apkārt notiekšo uz- □ tver jūsu kolhoznieki! □ Viņiem □ taču līdz pat šim laikam nemaz □ nav klājies saldi.

— Viņi strādā pēc līnēces. Zeme nav rūpīcas konvejers-kuram var pieslēgt vai atslēgt strāvas avotus. Bet par lauksa-mniecības nākotni ne pašiem lau-ciniekiem, ne republikas valdība, acīmredzot, nav skaidrības. Uz ko mēs ceram tuvākajā nākotnē? Kāda ir perspektīva? Valdība nav atbildējusi ne uz vienu no Šiem jautājumiem. Bet tie principā ir mūsu republikas dzīvības un nā-ves jautājumi.

Nu kaut vai privatizācija. Var iau visu laist pašplūsmā. Tad būs tāpat kā ar zemniekiem jeb fer-meieriem. Saucām urravas pirmājum un domājām, ka pēc gada viss ies kā pa sviestu un pārti-kas būs pietiekami. Par etalonu izvēlējāmies trīsdesmit devītā ga-da zemnieku. Jā, Tas bija spē-cigs salīmnieks. Taču tagad pagājuši jau pieci gadu desmiti. Pa-vidu bija četrdesmitais gads. bija karš, bija Sibīrija... Balstoties senču lauku sētas pagalmā lēcie-nesi uz pilnību un pārticību neva-reisim izdarīt.

Patiessība būs pa vidu staro Ulmana laikiem un šodienas kol-hoziem. Tagad iau acīmredzami ka fermeri nespēs vieni paši Lat-viju parabot. Tikai retais spē-ražot rūpnieciski. Pārējie gan tikai sevi un savas ģimenes pa-baros un apģērbos. Vai tad tā ir izeja?

□ — Kādas ir jūsu domas par ze-mes reformu, ja reiz zemnieku

□ tēmu esam aizskārusi!

— Būs varen liela putra, ja mantojuma tiesības uz zemi stā-

dīs pirmajā vietā. Cilvēku dzīves nevar pagriezt atpakaļ, notiku-mu galtū arī nevar izmaiņināt. Lo-ti daudzi zemnieki mainījuši dzī-vei vietās tepat kolhoza robe-žās. Centrā tagad daudz vairāk tautas, bet Vilkudobes, piemēram, tukšas palikušas. Kur zeme? Kur mantinieki? Kā sadalīt? Priekš-roka būtu vienīgi tādā gadījumā, ja cilvēks dzīvo uz savas tēvu zemes. Ja vinam tur pieder mā-las val cita mantība tad gan-lūdu, manto veselību.

Bet cenu politika, par ko pē-dējā laikā tik daudz mutes dzīs-nām, principā ir oakārtots, jautā-jums, jo nav redzama mūsu turpmākā virzība, nav skaidra valdības politika.

Ar neatkarības deklarēšanu pagaidām maz, kas ir mainīties. Dzīvē ir tā — vai nu tu esi pat-stāvīgs un neatkarīgs, vai arī neesī. Kauls, piemēram, savu pat-stāvību var nedeklarēt, jo «Āda-zī» gluži vienkārši ir patstāvīgi — un viss.

Patlaban laucinieki dzird, jo daudz kritikas savā adresē. Var iau kritizēt, taču jēgas nav. Ie-kams to darīt, jābūt skaidrībai — būs tā un tā... Gribu celt no-vietni simts govīm. Val man bū-vēt vienu fermu? Bet varbūt la-bāk četras fermas pa divdesmit piecām govīm? Lai viena kārtīga gīmene, to mīlerīgi varētu ap-kopt?.. Atliek lemt un darīt pa-sām uz savu galvu. Tautā saka — kā mākam, tā maunam...

□ — Varbūt jūsu noskanojumu,

□ priekšsēdētāj, ieteikmē laika ap-

□ stākji. Tik nejauki list.

— Var iau būt. Līst. Un uz tehniku pagaidām nav ko cerēt, ka glābs. Par rudeni prognozēt iespējams vēl mazāk, viss dieva rokās. Ja turpinās līt, sekas var būt bēdīgas. Visi esam vienā kē-dītei saistīti — gan cilvēki, gan tīrumi, gan lopīni. Normāļa ga-dā ar pašaudzētajiem graudiem varam iztikt gluži labi. Kaut gan lokopības struktūru būtu jāmai-na par labu liellopiem.

Bēt vissāpīgāk ir tas, ka cil-vēku noskanojums ir tāds — šrūnts par visu, ka tikai diena pagājusi. Par perspektīvu tas gan neliecina.

□

Taisnība, kolhozā iet tāpat kā visur, citur republikā. Daudz po-lītikas, bet maz skaidrības. Bet domu plurālisms sapuvišo tēnu atkal sausu un smaržīgu nepada-raiš, un daudzpartiju sistēma ar saviem kīviniem govīs un cūkas nepādeinās. Tāpēc taisnība ir Pēterim Vosorovam un citiem vi-nam līdzīgajiem — daudzus ga-dā ar desmitus Latvijas zemei ir at-pūtusies, uz saviem laukiem krū-mus un dadžus audzējusi, nu ir jāsāk ražot.

Sārunu pierakstīja

Lidija Kirillova

Aktualitāte

„Maizes krīze“: vai ilgi?

Sākumā tauta neko nesaprata, pēc tam — kaut kur nedēļas di-ņu — atskanēja pirmās tārunga zvani, arī — redakcijā. Un jau-tājums bija viens — kas noticis maizes kombinātā? Kāpēc veiklos kļuvis grūti nopirkts maizes kāipu? Lai sniegtu atbildes uz Šiem jautājumiem, devos pie mai-zes kombinātā direktora V. Kar-jakina.

— Visu nedēļu mūs pavadija kaut kādas fatālas nejaušības, — viņš sacīja. — Pirmkārt, pa-gājušājā svētdienā abas ceptuves — Aglonas un Livānu — tika

apstādinātas, jo pēc līguma ar sanitāri epidemioloģisko staciju nācās organizēt «sanitāro die-nu». Tas ir minimālais pielauja-mais terminš, jo vasarā pieprasī-jums pēc mūsu produkcijas vai-rākas reizes pieauga.

Otrkārt, Aglonas maizes cep-tuvē vesela maina bija «jautrā prāta». Un visbeidzot — pirm-dieni neierādās darbā formētās Livānu ceptuvē. Brigāde katego-riiski atteicās veikt vina darbu, un parasto astonu rupjmaizes ceptuvi vietā izcepa tikai trīs.

Ceturtdien — jaunas nebūša-

nas: nevarēdams atgriezt karstā ūdens krānu, miklas mīcītājs at-meita tam ar roku un gaidīja, ka-mēr ieraidīties speciālisti. Tātad — atkal aizkavēšanās.

— Tas viss, kopā nemot, arī ra-dīja «maizes krīzi». Pēc iespē-jas cenšanies atvest maizi no Daugavpils, taču situāciju tas neglābj.

Lai kā tur nebūjis, kombinātā vadība atvainojas rajona iedzī-votājiem par sagādātajām neērtī-bām. Tuvākajā laikā centīsimies stāvokli uzlabot.

Iraida Korjova

nas: nevarēdams atgriezt karstā ūdens krānu, miklas mīcītājs at-meita tam ar roku un gaidīja, ka-mēr ieraidīties speciālisti. Tātad — atkal aizkavēšanās.

— Tas viss, kopā nemot, arī ra-dīja «maizes krīzi». Pēc iespē-jas cenšanies atvest maizi no Daugavpils, taču situāciju tas neglābj.

Lai kā tur nebūjis, kombinātā vadība atvainojas rajona iedzī-votājiem par sagādātajām neērtī-bām. Tuvākajā laikā centīsimies stāvokli uzlabot.

Iraida Korjova

Iepazīsimies: Daiga Lapāne

Daiga ir Latvijas Universi-tātēnu jau piektā kursa stu-dente. Topošā filoloģe, kas šovasar ir muzeja darba prak-sē Jasmuižā.

Meitenei tā ir pirma sa-skare ar Latgali. Muzejā loti patīk vadīt ekskursijas, seviš-ki — bērniem. Daigai tā gri-bas mazos apmeklētājus ie-vadīt Raina domu pasaulē. Un šķiet, pasaulē nav saulai-nāka dzejnieka par Raini. Un katrai grupai atbilstoši vecumām nākas citādāk veidot sa-vu stāstījumu. Tas ir intere-santi. Sis mēnessis Jasmuižā Daigai droši vien, kāls no-teicošais turpmākās darba vie-tas izvēle.

Pirma prakse bija valod-niecība. Daiga vāca vietvār-dus Ogres pagastā — vairāk uz Englu pusī. Tie bija senu māju celu un plavu nosauku-mi. Piemēram, Blaumanā māte-dzīvojusi vietā, kura saucas Vindedzis. Sī interese par vietvārdiem vēl nav zudusi arī šodien.

Pedagoģiskās lemanas nā-cās likt lietā Rīgā. Imantā. Stundas bija paredzētas 4. klasē. Kā saka pati Daiga: «Aizrādīju vairāk plēnāku-mātējiem. Man patīk, kad bērni jū-tas brīvi.»

Daiga ir beigusi Rīgas 1. ģimnāziju (kur savā laikā mā-cījās Rainis) ar matemātikas novirzienu. Interesi par filolo-giju modināja krievu valodas skolotā Janīna Avišāne. Uz to rosināja arī klasēs audzinā-tājs, pats būdams matemātikis. Runa bija par žurnālistiku. Bet Daiga tomēr izvēlējās «Iiro» filoloģiju. Skolas ga-dos viņa aktīvi piedalījās dze-jašas sarīkojumos. Patika lasīt skaistas vārsmas. Dzejoja arī cati.

Pirmais dzejolis radās agrā bērniņā, kad meitēns vēl ne-gāja skolā. Tas bija Eglainē.

□ Daigas Lapānes dzejolus publicējam laikraksta 3. iappusē.

dzīvojot pie vecāsmātes. Loti patīka aitānas. Un te nu gadī-jās, ka nomira viens jēriņš. Tajā laikā Daiga noskatījās mākslas filmu «Rainis». Un tas viss kopā deva impulsu pirmajam dzejolim. Protams, par jēriņu.

Dzeja Daigai līdzi gājusi viss šos gadus. «Padomju Studentā» parādījās viņas pirmais dzejolis, vēlāk, nu jau «Universitātes Studentā». — vairāki rakstini. Bet apcer-ejujums par Emīliju Prūsi dienas gaismu ieraudzīja «Latvijas Jaunatnē». Tas tapa uz kursa darba pamata. Daiga domā, ka tas varētu būt arī par pa-matu diplomdarbam, tikai lie-lāku vērību veltot sakariem ar Lietuvu. Topošā filoloģe mācās lietuvišķie valodu.

Meitenei loti patīk Friča Bārda dabas filozofija. Zie-mā, kad bija pārnēmisi atsve-šināšanās sajūta, tā pat iz-glābā. Tuva ir Reginas Eze-ras proza. Dzīļu iespādu astājuši Viktors Igo romāni. It sevišķi — «Nozēlojamie». Vēl aizvien prāta Antuāna de Sent Ekziperi «Dienvidu kur-liers» un «Mazais princis». Ziemā bija lielā aizraušanās ar emigrantu literaturu. Dzī-ļi prāta iekritusi Mārtina Zī-verta dramaturģija ar nega-dītajām beigām un savdabīgā un vienreizejā Astrides Ivaskas dzejas pasaule.

Patlaban Daigai patīk pēlti vārdu nozīmi (bet tas kaut kur sašaurina garīgo pasauli). gribētos nodoties zinātnei.

Viedoklis

Sāksim ar mazumiņu

Dīvaini, bet Preilos beidzot sākuši labiekārtot centrālo laukumu. Taču daudzi pilsētas iedzīvotāji vēlētos, lai šeit būtu vairāk zāluma, mājīguma. Kāpēc neiestādīt eglī val dekoratīvos krūmus, neuzstādīt lielo pulksteņi, neiekārtot dažus solinus? Dīmžel mums, pilsētas iedzīvotāji, neviens tā arī nepavalcāja, kādu mēs vēlamies redzēt savas pilsētas galveno laukumus. Var taču, neizlētojot 260 tūkstošus rubļus, tu pārvērst mājīgā vietā, visu darot pletīcīgi, taču — ar gaumi.

Vēl es ierosinu pie autostacijs lepreatim 1. un 2. iekāpšanas laukumiem uzlikt dažus solus. Klūst žēl, skatoties, kā vecas sievīnas, kājās stāvot, galda autobusu. Tam taču nav vajadzīgi ne lieli kapitāleguldījumi, ne arī kāda varena celtniecības organizācija. Vienkārši jāuzdod šo darbu veikt kadam pilsētas uzņēmumam.

Gribu pleskarties arī jautājujam par mūsu skaisto, taču labēdiņi slaveno parku un tā kānāliem. Pārbuvēs pirmajos gados cilvēkos bija radusies cerība, ka atjaunos veco pilī, sakārtos parku, iztīris tā kanālus. Taču visi nezin kāpēc tagad kritiķi politiķi, bet ar konkrētām lie-tām, kaut arī tās varbūt, nav tik svarīgas, neviens nenodarbojas.

Rakstu šo vēstuli tāpēc, ka kļūsē rajona un pilsētas varas iestādes. Kāpēc tautai netiek paskaidrots, ir vai nav kaut kādas cerības uz pārmainām? Nevajag veidot grandiozus plānus pašu plānu dēļ. Nevajag kerties pie kaut kā neparasta, bet dārga. Nevajag aizbildināties, ka nepietiek līdzekļu un tehnikas. Vienkārši jāparūpējas, lai parks vienmēr būtu uzturēts kārtībā, lai daba netiktu postīta, bet priečētu cilvēku sirdis. Pētera I laikos arī bez tehnikas brīnumus dārija, bet mēs nevarām iztīrit vienu kanālu. Kas mums traucē?

Zinu, ka daudziem par mūsu pilsētu sāp sirds. Viņi ir gatavi ziedot gan savu brīvo laiku tās sakārtošanai, gan arī līdzekļus, kuri nu kurš var pārskaitīt. Tikai — kam?

Ja Padomju Savienībā pārbuve sākusies, tad tas ir tāpēc, ka lielu māju vienmēr grūti sakārtot. Tāpēc varbūt sāksim ar mazumiņu. Ar savu mazo māju un paši ar sevi.

N. Novikova (Preilos)

P. S. Gribētos izlasīt laikraksta lappusēs, ko par to visu domā mūsu rajona un pilsētas varas vīri.

Lopbarību tomēr gatavo

Pāris nedēļas ir bijis gandrīz katra dienu. Arī kolhoza «Jersika». Bet lopbarību te tomēr gatavo.

Saimniecībā sagādātas vairāk nekā divas trešdaļas no vajadzīgā sienas, skābsiena un skābbarības daudzuma. Pēc Jāniem, kad bija nedēļa saulaina laika, sagatavoja 700 tonnas sienas (plāns — 1 065 tonnas). Tvertēs ieliktais vairāk nekā 1 500 tonnas skābsiena (nepieciešamas 2 300 tonnas). Ir 540 tonnas skābbarības.

Pirmās plāva tās zālāju platības, kurās paredzēts ataudzēt atālu skābbarības gatavošanai vasaras nogalē. Apvītusi zāle vālos lietainajā laikā nežuva, tāpēc to konservētu ar sāli, lika skāb-sienā.

... Dienā līst pat valrākas rei-

zes. Celi galīgi Izjūguši arī Kolhoza «Jersika». Mūsu mašīna pa dubūiem knapi virzās uz priekšu. Ar saimniecības galveno agronomi Inu Smelceri braucam pie lopbarības gatavotājēm 2. rāzīšanas iecirkni, kurā vada Juris Skapars un kurš šogad ir prieķigalā. Pie Jauncelamās slaucamo govļu novietnes liek iecirkni sienā sagatavots pāri 400 tonnām. To presējis mechanizators Peteris Kalnamala. Viņa līdzīnējais veikums — 400 tonnas. Citi lopbarības sagāde strādājis Šoferis Boriss Makarovs, mechanizators Jānis Rudzītis, laukstrādnieki Andris Rudzāts un Jāzepe Vucens.

1. rāzīšanas iecirknim ir jau na prieķīniecībā — Inta Pabēra-strāda pirmo gadu, bet ar dar-

bīm galā tiek labi. Neskatoties uz lietavām, lopbarības sagāde iecirkni rīt samērā raiti. Centīgi sienu presējis mechanizators Jānis Sabanks, ar vācu tīpa agregātiem — smaileinātājiem apdzīnīgi strādājuši Jānis Lazdāns, Stanislavs Lietavnieks un Jānis Svīrksts, lopbarības transportēšanā — Valdis Svīrksts.

Ir lījis ilgi, pēdējās dienās debesis skaidrojas. Tiesa, lietus dēļ lopbarības sagāde iekavēta visā rajonā, arī kolhoza «Jersika». Bet saimniecībā arī lietainā laikā nesēdēja, rokas klēpi salikuši, — cik bija iespējams strādāja. Un tas ir labi.

Jānis Gurgons
□ ATTĒLĀ: viens no labākajiem lopbarības gatavotājēm kolhoza — Šoferis Boriss Makarovs. Jāna Silicka foto

Preses spogulī

Izdīvos tikai stiprākais? ..

Vilnijas centrālajā ielā to tik vien dzīrē: «Biju «Vaivā», Nopirkul Čenes — astronomiskās ķaužu — ābola nav kur nokristi!»

— Kur atrodas «Vaivā»? — prasa trolejbuss cilvēki, kas iebraukuši no rajona.

Telefona klausulei veikala vadītājas E. Dudutijas kabinetā noņemta no aparāta. Cītādi tālrunis zvana bez pārraukuma. Veikala ķelēs stikla durvis izdaudzītas. Milicija cītēs ieviest kārtību rindā, bet tā izstiepusies līdz krustojumam. Preces —

no valūtas veikala «Merkūrijs», kā arī no republikas vairumtirdzniecības bāzes — pēc fondiem saņemtās.

Cenas: aitādas kažoks — 6 000 rubļu, paklājs — 3 000 rubļu, sieviešu vases kurpes — 300 rubļu, mōheras jacīne — 1 300 rubļu, dezodorants — 50 rubļu, kosmētikas piederumu komplekts — 600 rubļu, putekļu sūcējs — 1 500 rubļu, video-kasetes — 80 rubļu utt. Vislētākā prece — Vācijas Federatīvajā Republikā ražotās automobilu aizdedzes sveces, tikai 6 rubļi. Taču

nepriecējieties: rīt arī šī svece var būt vairākas reizes dārgāka.

Pirmajā dienā līdz pusdiennēm pārdotas preces par 100 tūkstošiem rubļu, «Vaivā» pārspēj visus rekordus. Neudīgiem cilvēkiem vairs nevajadzēs doties uz «melno firgu» Garunajā. Tiesa gan, dažas preces tur uzreiz kļuvušas ievērojami lētākas. Tātad — jaun darbojas tīrgus attiecībās! Noteik dabiskā atlase, kā dabā, līdzīvo stiprākais...

L. Valatkleine, («Lietuvos Rytas», 1990. gada maijs)

Iesaka zinātnieks

Jaunlopiem ganībās neizēdina. Dalu dzīvnieku no lauka uzreiz nogādā uz galas kombinātu. Pērn Alojā jaunlopi ganībās no 16. maija līdz 19. oktobrim, 102 dzīvnieki ar vidējo dzīvmasu 411,8 kilogrami tika realizēti galas kombinātā tieši

kilogramu dzīvmasas pieauguma no hektāra.

Jaunlopi ganībās 4.—5 periodus dienās nakti. Garšķi ir rīta un pēcpusdienu cīlēni, kad samazinājies karstums. Ganīšana var būt brīva. dzīvniekus var siet

Gribat iegūt lētu galu?

no ganībām. Tas nav ideālais variants, bet ja trūkst spēkbarības, var darīt. Labāk pēc ganībām 2—4 mēnešus nobaro intensīvi. Alojā pamatā izmantoja atālus un ieguva vidējo diennakts pieaugums 585 grami dienā, bet grupā, kur dzīvnieki ganībās bija priesīti, dzīvmasas pieaugums bija 787 grami dienā. Citi teiks, ka tā ir ekstensīvā nobarošana. Turto kūti un izēdinot lielā vairumā spēkbarību, var iegūt lielākus pieaugumus. Tiesa, ja ir daudz spēkbarības, to var izēdināt kūti vai atdot cūkām, kurās labāk izmanto spēkbarību.

Ganīšanas rezultāti atkarīgi no ganību rāzības, botāniskā sastāva, režīma, minerālvieku izēdināšanas, ūdens, labu veselības stāvokļa un citiem faktoriem.

Izvēloties barību, jaunlopi vadās no zāles smaržas, ārējā izskata, ķimiskā sastāva, mitruma, rupjuma, kokskiedras daudzuma, lapojuma un citiem faktoriem.

Kultivētās ganībās (ar zāles rāzību 300 centneri no hektāra) var iegūt 500

kedēs, taču vieglāk ierikot aplokus. Alojas valsts saimniecībā L. un K. Jesmani iegūtās galas gana ap 250 bullīšus ar elektrisko ganu iežogotā aplokā visu diennakti. Pēc 1—3 dienām, kad zāle noēsta, bulli tiek pārēzīti nākamala iežogojumā. Dzelonstiples ir deficitis. Elektriskajiem žogiem var nemt strāvu arī no tīkla (caur transformatoru, iežogojumam) vai no baterijām.

Pie elektriskā aploka jaunlopi pierod 2—3 dienās. Visiem jaunlopiem, kuri pārbaudīluši elektrisko impulsu ledarbi, izstrādājas nosacījuma refleks, tie netuvolās žogam un to nesaraūj, ja piešķir zāles. Zogus bležāk saraūj alni.

Gans uzstāda un uzmana žogus, pārved siles ar minerālbarību, dzīrda jaunlopu pārdzenētos uz kārtējo aploku. Lai nekaitētu rudens salnas un vējš, naktis aplokā jālejķauj kāds meža vai krūmu durvis, alzaudzis grāvis vai grava.

Svarīgs faktors ganību periodā — dzīrīnāšana. Dzeramam ūdenim jābūt

tīram, vēsam, slāpes remdējošam, ar labām garšas iepāšībām. Ūdeni nem no dabīgā ūdenskrātuviem, vai terķo akas. Ja dzīvnieku ganībās sien, ūdeni pievērt ar cisternu. Viens traktorists, vedot ūdeni ar cisternu, kurai pliekotās dzīrīnes, var padzīrdīt ap 700 jaunlopu. Pieļaujamais attālums līdz dzīrīnāšanas vietai jaunlopiem, kas vecāki par gadu, varētu būt 2—2,5 kilometri. Jādzīrdina 3 reizes dienā, labāk ja ūdens visu laiku pieejams. Dzīvnieks padzīras 7—9 minūtēs. Dienā nepieciešams ap 30—50 litriem ūdens uz dzīvnieku (atkārība no masas un cītēm faktoriem).

Ganībās dod tikai minerālvieles. Jāņem vērā, ka, edot ganību zāli, ir paaugstināta vajādzībā pēc vārāmās sāls. Ganībās bležāk gana bullīšus no 6 līdz 12 mēnešu vecumam. Telus sāk laist pie kūts ierikotos arlokos, jau no 1 mēneša vecuma. Sādi uz pusi var samazināt spēkbarības izēdināšanu, bet no 8 mēnešu vecuma to var neizēdināt pavisam. Ganīšana ir labs profilaktisks līdzeklis pret plaušu slimībām. Pavasarī un vasarā dzīmušos telus var ganīt divas sezonas.

Ganības labāk izmanto galas ūdens, vai viena un galas ūdens ūdenskrīnus krustojumā. Alojā Latvijas brūnās un Saroles krustojuma bullīši ābolīnā bez ūdenskrīnām deva 1 110 gramus dienās pieauguma. Pieredze rāda, ka nav vēlams laist ganībās gadu vecus augstākā barojuma bullīšus, kuriem ziemas periodā barības devās bija liels spēkbarības ipatsvars.

J. Uzulens, veterīnāro zinātnu kandidāts

Kā saimniekojam?

Uzmanību, kabelis!

Sis jau pietiekami nodrāztas jēdziens diemžēl savu aktualitāti vēl nav zaudējis. Un to uzskatāmi apliecinā pēdējie notikumi.

Visti, kas kādā jūlijā dienā zvaigžja no Preiliem uz Līvāniem (val otrādi), tā arī nedabūja saņēmumu — sakari starp abām mūsu rajona pilsētām bija pārtrūkuši, lespjājams, kāds laikus nesanēma arī steidzamu telegrāmu. Sakaru kanāls bija bōjās 8 stundas, tātad — pilnu darba dienu. Un par to Daugavpils 1. celu būves rajonam nākēs samaksāt 5 660 rubļus soda naudas. Tieši tuk īstā zaudējumi nodarīti pavirši velcot zemes darbus proti — celu darbinieki sarāva sakaru kabelli die Apšeniekam.

Ne pirmo reizi ir vairīgi celu būvētāji. Pagājušajā gadā analogs gadījums notika pie Sutriem, kur viņi paplašinot grāvi, arī sabojāja sakaru līniju. Tiesa, sakaru mezgli attiecīgā dienestī rīkojās operatīvi, un sakari pēc divām stundām tika atjaunoti.

Soreiz bojājums bija nogrieztāks — jāpārliek apmēram 400 metru kabela (cita vidū — viens tā kilometrs maksā 1 560 rubļus). Turklatā sakarniekiem tāk daudz kabela nav, jo viņi sev parasti atstāj tikai rezervi — dažus desmitus metru. Nācās melķēt citu (pagaidu) variantu, taču vīrszemēs kabelis negarantē sakaru stabilitāti, sevišķi — lietus laikā.

Celu būvētāji nebūt nav viegli, kuri sagādā raizes sakaru darbiniekiem, bet vīsvairāk iau mums — visiem tiem, kas izmanto telefona sakarus. Šīlī ziņā «grēķo» arī starpsaimniecību celtniecības organizācija. Nestelzīdas izplūdīt solīto — atjaunot kabeli Jaunsilavā — Līvānu pārvietojamā mehanizētā kolonna. Un tāpēc vietējā bērnu dārzā skolā ioprojām nedarbojas ne tālruni, ne radiotranslācijas tīklis.

Bet tespējams rīkoties arī citādi. Piemēram, Daugavpils vispārējās celtniecības tresta cīlēni atrod laiku kontaktēties ar sakarniekiem, lai koordinētu saimniecisko darbību. Un tāpēc cīlēni ne reti nav sabojājuši sakaru līnijas, lai gan minētā organizācija Preilos veic plašu celtniecību.

Jā, aktī tiek sastādīti, sodi — uzlikti. Bet — val nebūtu izdevīgāk strādāt bez paviršībām? Tad nebūtu ne aktu, ne arī naujas sodu.

I. Ivanova

SIRDI māc nemiers, kad atnāku uz savu mazdārziņu Līvānu pussalā. Mazdārziņu, kuru ietieojām 30 gadus, būs jāatbrīvo.

Jājautā — kas gan jauns tika nodarīts, ja simtiem cilvēku te atrada nodarbošanos, audzēja produkciju savām ģimenēm? Daudzi līvānieši šeit apvienoja darbu ar atpūtu.

Nevaru apjēgt, kām ienācis prātā te izveidot zalo zonu? Ticiet man — tur zalo zonu izveidojis kārs mazdārziņa īpašnieks. Ja nebūs mazdārziņu, tad pussalā augs tikai nezāles līdz pieciem, tur būs vieta dzērēju kompānijām un vēl izveidosies atkritumu izgāzītuvē. Paskaitieties, kāda «zajā zonā» bija pirms trim gadiem tajā vietā, kur tagad ir kooperatīvs «Rīts». Auga vienas nezāles. Cilvēki iekopa novārtā atstāto zemi, uzcēla dārza mājinas un izveidoja, ja gribat, zalo zonu.

Pussalā nolemts «taisīt estrādi». Bet visi iedzīvotāji zina, ka pussala katru gadu aplūst ar palu ūdeniem, ūdens plenes visādus atkritumus un visu izskalo, sebojā. Kur nems līdzekļus katru gadu remontēt estrādi? Atceros, kad parkā bija vecā estrāde, tad to reizi piecos gados ar mokām varēja palabot un nokrāsot, nemaz nerunājot par ko citu.

Visi cilvēki ir sašutuši, jo zemes pilsētas tuvumā nav. Ko lai iesāk? Iznāk tā — vienā ceļa pusē iedalīja mazdārziņus, bet otrā (tas ir pussala) 30 gados iekoptos nems nost?

Līvānu ar dārzeniem apgādā neapmierinoši. Tirgū cenas ir nenormālas. Kā izdzīvot pensionāram?

Piekritu — ja mezdārziņus pussalā atstāj ietosāni, tad tur jābūt kārtībai. Kas neievēros kārtību, tam jāuzliek naudas sods. Ja runājam par kimikālijām, tad cilvēki tagad atfuras tās izmantoši, jo katrs audzē dārzenus sev. Dārza būdinās, ja drīkst, lei nebūvē, bet labāk uzstāt tās kooperatīvam «Rīts».

Izņoti līdzu izpildkomiteju sniegt atbildi: ja atmēns mazdārziņus pussalā, kur iedalīs zemi un kad tas viss būs? Bet vislielākais lūgums — atstāt visu pa vecam.

L. Bikauniece (Līvānos)

Esmu pārliecināta: šo vēstuli parakstītu vēl vismaz divi simti mazdārziņu īpašnieku, kuri Līvānos tā dēvētājā pussalā tos kopuši gadu desmitiem ilgi, un arī tie, kas zemi te sanēmuši nesen. Šeit mazdārziņš ir arī maniem pazinām (līdzu, nepārprast, sak, autore atzīstāv savu draugu personiskās intereses). Bieži apmeklējot pussalu, esmu nonākuši pie secinājuma, ka daudziem līvāniešiem šī vieta ir savas atpūtas zonas, tā teikt oāze, kur atvilkta elpu pēc plesānotajiem dzīvojamo namu masīviem. Un arī praktisks labums — rūpīgi iekoptie mazdārziņi, kur iestādīti arī auglu koki un ogu krūmi, dod ļēju uzkrāt pārtikas produktus smail, bet dažs to īpašnieks produkcijas pārpālikumus piegādā arī mūsu pustukšajiem veikalim.

Un lūk, tā visa, kā liekas, vairs nebūs. Ne zalo kartupeļu laucīpu, ne avenāju, kur ogas izaug gandrīz tik lielas kā plūmes, ne loti ražīgo kirsīšu, ne arī tās ābelītes, kuras pavēni varēja padavīt pavasarī brīvdienā, ne daudz kā cīta Žēl...

Iespējams, viens otrs, lasot šīs rindas, nosminēs, sak, korespondenti pārnēmusi hostalgiju, pēc pukītēm un odzīnām. Tāpēc paklausīsimies, ko saka trīs nopletni un praktiski vīri, kas turklāt apvēlti arī ar varu (tiesa gan, viņu mazdārziņi nav pussalā). Un tā — vārds Līvānu Tautas deputātu padomes priešsēdētāja vietniekam Arnoldam Jelisejevam, izpildkomitejas priešsēdētājam Jānim Znotinam un rajona galvenajam arhitektam Viktoram Nikolajevam.

A. JELISEJEVS:

— Lai gan sanēmu pārmētumus no republikas Kultūras fondu priešsēdētāja Imanta Ziedona, kurš īndīgi piezīmēja, ka Jelisejevam par Daugavas programmu svarīgāki esot gurki un tomāti, pašieku tomēr pie savā iepirkējā uzskata: rūpīgi ie-

kopīs dārzs (vai mazdārziņš) nekādā gadījumā nekaitē apkārtējai ainavai. Un arī ar gurkiem un tomātiem tā ir, kā ir — Līvānu veikalos nebūt nav to pārpinības.

Līvāniem ir sava ipatnība: starp upēm un dzelzceļu iežaujata pilsētā nav brīvas zemes. Ja arī tāda kaut kur tuvumā ir, tad jāziedo tik daudz pūlu un nervu, ka negribas par to pat runāt. Jau trīs gadus līdzīzām iedalīt pilsētai zemi, kur ierikot mazdārziņus, taču nav piešķirts vēl neviens kvadrātmētrs. Bet tagad vēl šī problēma: valdība pienēmusi lēmumu uz gadu «iekonservēt» lebkādu zemes atsvināšanu, jo jebkāda brīdi var atraстies tā vāi cīta zemes gaba-la agrākais īpašnieks vai tā maninieki.

viss — arī «augstākais punkts»? Taču Kultūras fondam ir cits viedoklis. Pilsētas izpildkomitejā Imants Ziedonis pateica nepārprotami: kamēr pastāvēs Kultūras fonda, kamēr viņš būs tā priekšsēdētājs, mazdārziņi pussalā jālīkvidē. Cītādi viņš pāsauks palīgi «zalos» ar buldozeru (!!! — I. K.).

Piēnemsim, ka tā arī notiks. Vai ir kāds cīts risinājums? Pilsētas teritorijā (ar to domāju tās nomales) 240 pussalas mazdārziņu īpašniekiem zemi neatradīsim — tas nu skaidrs. Mazliet tālāk — pa kreisi no cela, kur jau sācis saimniekoši kooperatīvs «Rīts», principā var mēģināt dažādu zemi. Taču šis gabals vēl jādabūt pilsētas rīcībā. Turklat mazdārziņi tāk un tā būs Daugavas ielejā.

Gribu mazliet nonemt spriedzi: mēs negrasāmies mazdārziņus pussalā likvidēt rīt vai parīt. Tāpēc varat vēl neuztraukties. Jo jautājumu par atpūtas zonas iekārtāšanu šīni vietā lemsim loti nopietni.

Lūk, tāds ir mans viedoklis, iespējams — subjektīvs. Tāpēc ierosinu sarīot vispilsētas referendumu, izsludināt konkursu par atpūtas zonas labāko projektu, uzaicinot tajā piedalīties viējos arhitektus. Bet par sponsoru var kļūt republikas Kultūras fonda.

AUTORES PIEBILDE.

— Es iesāku šo sarunu, man tā arī jāpabeidz. Disneyjends — tas ir lieliski. Taču, domāju, šāda iecere tomēr ir tirā fantastika. Jo — kur garantija, ka tā nepārpilīs kā

Bet ābelītes gan ir žēl ...

Vēstules ierosināts temats

Uzbrukumi mazdārziņiem noteik no divām pusēm. Pirmai — jau minētā Daugavas programma, kura upes baseinā aizlīdzīgā salā konstatēti zemes datvalīgas aizņemšanas gadījumi. Viens pat iekārtojis savu mazdārziņu pašā Daugavas krastā pāmājēs Domes iela 26. Rudenī palūgsim šīs platības atbrīvot.

Starp citu — gan pussalā, gan Dubnas salā konstatēti zemes datvalīgas aizņemšanas gadījumi. Viens pat iekārtojis savu mazdārziņu pašā Daugavas krastā pāmājēs Domes iela 26. Rudenī palūgsim šīs platības atbrīvot.

V. NIKOLAEVS:

— Es gan nesāku izskatīt jaujumu par estrādes celtniecību. nesaistot to ar Līvānu atpūtas zonas veidošanu. Veselais saprāts diktē, ka tādai zonai jābūt pēc iespējas tālāk no pilsētas centra. Teiksim — pussalā. Dubnas salās bijušas muižas teritorijā. Tas arī paredzēts pilsētas attīstības generālplānā. Turklat citas pieņemotās vietas pilsētā arī nav. Meža parkā atrodas Brālu kapi, un nebūs ētiski, ja blakus ierīkot izpriecu vietu. Turklat — tuvumā rūpniecības zona. Stadioņā? Vai ir iēga atpūtas zonu saņālīt daļas?

Kāpēc tomēr tieši pussalā? Te ir vairākas priešrocības: tuvu-mā restorāns, kafejnīca, auto-stāvvieta, var ierikot dažus tiltus, kas savienos pussalu ar salām, pastaigu laukumus. Un visbeidzot — tā ir ideāla vieta dienētādam.

Nesen Rīgā klausijos mūsu tautīša Dzelzkalna (viņš ir profesors Vācijas Federatīvā Republikā) lekciju. Dzelzkalna kungs aktīvi piedalījās mūsu republikas jaunā zemēs kadastra izstrādāšanā. Un lūk, ko es dzir-dēju. Tādā augsti attīstītā valstī, kāda ir VFR, jūs pilsētas teritorijā neierādzisiet nevienu mazdārziņu (te nu acīcerieties Līvānu centru — iepretim 15. gastronomam), lai gan tā dēvētie ģimenes dārzi Vāciā ir ļoti populāri. Taču tie visi atrodas ārpus pilsētu teritorijām.

Starp citu, jaunais zemes kadastrs paredz, ka par zemes izmantošanu nāksies maksāt turklāt — visai ievērojamas summas. Un vēl nav zināms, vai vienītē tas būs pa kabatai. Manuprāt, alternatīvs variants ir zemes gabals, kas jau tika minēts proti — pa kreisi no cela uz pussalu, pretīm pilsētas kapētā. Auglu koki un krūmi veido-sas zilās salās otro slāni un nosēgs sīkla fabrikas dūmenus. Vizuāli aloskatāmā zona (tieši tādā veidā tiek noteikti Daugavas senlejas apmēri) samazināsies. Tāpēc iespējams, arī Kultūras fondam nebūs iebildumu.

ieslīgt diskusijās, pierādīt sevi dažāda veida sporta un citās spēlēs, iegūt jaunus draugus, izloct kājas deju ritmos un...

Jums tiks dota iespēja darboties nelielā talkā dabas parkā. Latgales studentus no Latvijas, Lietuvas, Igaunijas, PSRS un citām pasaules valstīm) uz Krauju (Daugavpils aprīkī), lai no 10. līdz 12. augustam piedalītos Latgales studentu salidojumā. Jums tiks dota iespēja darboties nelielā talkā dabas parkā.

ziepiju burbulis un nepiepildīsies L. Bikaunieces bažas, ka pussala var pārvērsties, atvainojiet mēslu izgāzītuvē! Analogu piemēru pilsētā cik uziet, un tādās vietas radītas nebūt ne tā sauktās stagnācijas gados.

Otrkārt, lekams atnemt, vai ag vispirms iedot. Rakstu šīs rindas un acu prieķā redzu to gados jau paveco tantinu, kura maniem pazīnām kaiminos esošajā mazdārziņā, uz ceļiem nometusies, katru vasaru ar vienu roku ravē savas vadziņas, jo ar otru roku jābalstās uz spiekību. Uz kurieni, uz kādām satelītzēmēm būs jādodas vīnai? Labi, ja netālu — iepretim stikla fabrikai. Liekas (arī galvenais arhitekts ir par to pārliecināts), ka Kultūras fondam arī šīnā gadījumā nebūs iebildumu. Man tā arī neizdevās noskaidrot, no kāda punkta vizuāli jāskatās uz senleju, tas ir — lai noteiktu tās apmērus. Ja no pašas ūdens malas, tad atvainojiet, kur ir pati ieleja? Daugavas labais krasts — stāva krauja, redzama tilkai ar krūmiem apaugsītās augšējā mala. Ja skatīties no kraujas augšas, tad skats sniedzas līdz pat stikla fabrikai, un tās dūmenus nenosēgs pat desmitkārtīgs koku un krūmu slānis.

Treškārt, ja lēmums par estrādes celtniecību pussalā tiks pieņemts pirms zemes atsvināšanas (un tās acīmedzot, arī būs), tad kur paliks bijušo mazdārziņu īpašnieki?

Un pēdējais. Kurš gan tērēs savus ietaupījumus, lai nomainītu «būdas», sakārtotu siltumiņas, ja nav nekādas garantijas, ka tam visam pāri drīz nebraukus buldozeris?

Vārdu sakot, reiz par visām reizēm jāizlej — būs šeit mazdārziņi vai nebūs? 240 ģimenes — tie taču ir mūsu pašu cielvēki; strādnieki, kalpotāji, pensionāri. Lai neapvainojas pilsētas padomes deputāti, taču 50 deputātu lēmums vēl nebūt nav pilsētas iedzīvotāju vairākuma domas. Par to mēs nesen pārliecinājāmies. Bet tā nedrīkst būt, jo tā ir pilsētas iauņas varas prestiža lieta. Ceru, ka deputātiem nav vienalga, ko par viniem domās ledzīvotāji.

Iraida Korolova

P. S. Kad materiāls jau bija sagatavots publicēšanai, kluva zināms, ka pilsētas Tautas deputātu padome pēdējā sesijā pieņemusi lēmumu celt estrādi pussalā līdz Kultūras fonda ziņu «īpākrišanu». Nolemis arī izsludināt konkursu par labāko zāļas zonas projektu.

Tātad — punkts šim jautājumam pleiktis!

Jauno programmētāju sniegums

Apmēram piecdesmit skolēni no visas Latvijas vienu nedēļu šomēnes pavadīja Daugavpili. Tā bija savdabīga mācību un pie-redzes apmainas nometne jaunajiem programmētājiem. Informātikas mācību priekšmeta entuziasti varēja pilnveidot savas zināšanas, uz kompjūtera veidojot jaunas programmas.

Nometnes sākumā katram tā dalībniekam tika dots arī individuālais uzdevums, ko noslēgu-mā vērtēja kā konkursa darbu. Intelektuāla spēle, ko kopīgi veidoja abi Preili 1. vidusskolas pārstāvji Mārtiņš Erts (9. klase) un Ivars Podnieks (10. klase), ieguva visaugstāko novērtējumu — 1. vietu. Patīkami, ka arī 2. vietā ierindojās mūsu rajona skolnieks — Jānis Brokāns no Aglonas vidusskolas.

Neapšaubāmi, šīs sniegums rāda, cik ieinteresēti informātikas priekšmeta apgūšanā mūšu rālo-nā ir gan skolēni, gan vīnu sko-lotāji.

Silvija Jokste

DAIGA LAPANE

Līgo vārdi

Isa nakts, svēta nakts... Iekur mazu uguntinu, lai sildas dvēselite, bez saulītes trīcēdamā.

Gaiša nakts, svēta nakts... Iekur mazu uguntinu, lai lidoja dvēselite, kā dzirkstele debesis.

Mūsu nakts, Isa nakts... Iekur mazu uguntinu, lai var divas dvēselites vienā gaismā iedegties.

Agrs rīts, spoža saule... Nāc pa rasu pabradāt, lai mazgāja dvēselite savas acis rītausmā.

Piedod. Dziesma, es Tevi pret akmeni sviedu... Un nu es pati kā akmens tik cieta.

Katrs cilvēks — sava valoda, svešas, nezināmās tautas mēle; jāmācās no sākuma, pa burtam vārdu nozīmes un vārdu spēles.

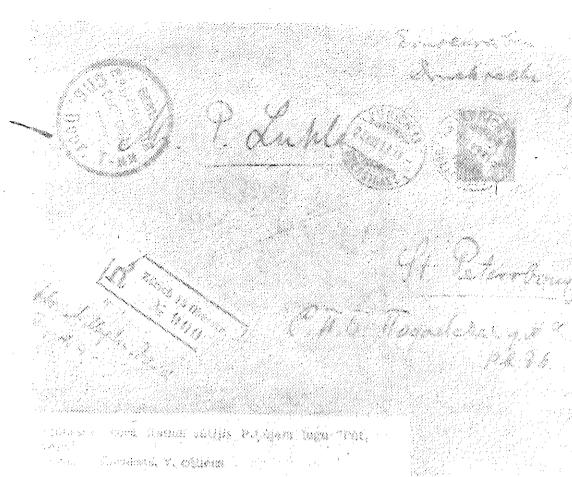
Katrs cilvēks — sena valoda, ne tai vārdnīcas, ne grammatikas līdz jūtu dzījas šķērīnās un vījas, kamols bieži paliek nesatīts.

Katrs cilvēks — skaista valoda, skatīs turpītu, ko nespēj vārds. Laujiet savai acu gaismai kļūtēt, katrai mīkli kļūtēt savādāk.

(Bērnībā, izlasot «Mazo princī»)

— Kas tu esi? — liels vai mazs, dvēsele vai itnekas?

— Es esmu milētība, kas mūžam neizdzīs, es esmu rudens vējš, kas saulē lapas izkaisīs. Bet tu? Kas esi tu?

„Pūt, vējini!“ Jasmuižā

● Katru gadu muzejs yelta vienu ekspozīciju kādam konkrētam Jāņa Raiņa darbam. Šogad tā ir luga «Pūt, vējini!». Sākot ar šovasarū, skatītāji varēs redzēt arī lugas iestudējumu Brīvdabas teātrī. 11. augustā varēsim iepazīties ar Valmieras teātra izrādi.

Ekspozīcijā varam izsekot lugas ierakstus gaitā un tās skatīties lietkenim.

Luga «Pūt, vējini!» sarakstīta Kastanolā 1913. gada vasarā, bet bijusi iecerēta krieti agrāk ar sākotnēju nosaukumu «Laivenieks». Tā bija trimdinieka nepieciešamība «izteikt visas savas sastrēgušās dzimtenes ilgas», kas «mleru nedeva tos garos gadus». Un bija vēl viens rosinošs faktors. Starp Raiņi un dažiem LSDSP vadītājiem bija nesaprašanās valrākos estētikas un ētikas jautājumos. Viņš uzskatīja, ka partija pietiekami nenovērtē garīgās kultūras un ētiskā faktora lomu nākotnes sabiedrības veidošanā.

Dzejnieks lugas priekšvārdā rakstīja: «Bij smaga toreiz trimdinieku atmosfēra ne vien no vispārējām trimdas nastām, bet arī no biedru savstarpējēm konfliktiem un viņu citādās gara orientācijas un uzskatiem uz disciplīnas un ētikas jautājumiem: tas bija polemikas laikmets pret mani un prasīja no manis atbildi — un cik netīcami tas arī neizlikās — «Pūt, vējini!» bija polemikas raksts no manas pušes... «Pūt, vējini!» izteica ne vien manu negribu negatīvi daramies polemizējot, bet deva arī manu pozitīvu jaunu uzskatu par dzīvītes kautro skaistumu kā vēlanu ideālu.»

Lugas pirmizrāde notika Pēterpils Latviešu labdarības bledībā 35. gadu jubilejas svītībās 1913. gada 6. oktobri. Lomas atveidoja biedrības dramatiskās kopas dalībnieki režisors O.

Kandāta vadībā. Vislielāko atzinību guva aktrise Biruta Skuje-niece Balbās lomā.

1914. gada 31. janvāri tā tika iestudēta Jaunajā Rīgas teātrī. Iestudējuma režisors bija A. Mierlauks, scenogrāfs — J. Kuga. Lomas darbojās: Uldis — E. Smilgis, Baiba — M. Smit-hene, Anda — L. Ērika, Zane — T. Banga, Māte — H. Freimane, Gatinš — K. Hamsters, Orta — B. Rūmniece, Didzis — K. Koškins. Uzvedums profesionālajā teātrī guva lielus panākumus, to ar siltu atsaucību uzņēma skatītāji. Pirmajās nedēļās, kad izrādīja lugu gandrīz dien-dienā, teātris vienmēr bija pārpildīts. Lomu atvēdojumi kļuva par labu tradicionālu paraugu

turpmākajiem lugas uzvedumiem. 1914. gada vasarā teātra grupa ar šo izrādi apbraukāja lauku novadus.

Reizē ar A. Mierlauku vadīto Jaunā Rīgas teātra trupu lugas izrādes lauku novados sniedza T. Bangas un B. Skujenieces trupa.

Ekspozīcijā iepazīstoties ar oriģinālfotogrāfijām un citiem unikāliem dokumentiem var izsekot lugas skatīties gaitām arī turpmākajos gados.

Voldemārs Romanovskis

○ ATTĒLOS: aploksne, kurā Rainis sūtīja lugu P. Lūjam uz Pēterburgu; ieskaits Izstādē; top Brīvdabas teātris.

J. Silicka un J. Kalvāna foto

15.00 — Vairāk labu preču. Vakara pasaka pieaugušajiem.
17.15 — Zēni, kas jums muursomāsi! Reportāže no galas kombinētā ceurlaižu punkta.

18.00 — Ārzemju estrāde. Mongolijs jūras kara flotes dziesmu un deju ansambla koncerts.

18.30 — Iepazīstinām ar leģendām. Reportāže no PSRS Statistikas pārvaldes.

19.20 — To jūs varat. Sēruna ar ārstu — seksopatologu.

20.15 — Labu nakti, mazulīši! Pār-

raide no bāda ārstēšanas institūta.

21.30 — Ārzemju estrādes mākslinieki. Kemerovas pagabala filharmonijas papuasu dziesmu un deju ansambla koncerts.

23.00 — Pirmoreiz TV ekrānā.

Ansambla «Bīls» koncerts Josifa Kobzona izpildījumā.

(No laikraksta «Moskovskij kom-somoje»)

Redaktors Peteris PIZELIS

Sestdienas humoreska

TV programma

8.00 — Kontinenta mostas. Pēr-raide no atskurbtuves.

8.15 — Gribu visu zināt. Pirms-skolas vecuma bēriem par vecāku intīmo dzīvi.

10.00 — Cirks uz ūdens. Pārraide no Odessaimniecības ministrijas.

10.20 — Tava mījākā grāmatīņa. Jaunākais pilsētas krājkases darbā.

10.30 — Kalpoju Padomju Savie-nībai! Intervija ar ASV prezidenta palīgi Maiklu Ivanoviču Džonsonu.

10.40 — Karlsons, kurš dzīvo uz jumta. Stāstām par 3. dzīvokļu eks-pluatācijas pārvaldes labāko skārd-rieku Pjotru Ivanoviču Engelsonu.

11.00 — Draugu sejas. Tiešā re-porāde no pērtiku mīnēs.

11.30 — Rīta pasts. Kārtējā pār-raide no psihiski slimīgo klinīkās.

12.00 — Jums, lauku darbalaudis. Arfistu kvarteta koncerts ar subtit-

riem.

12.20 — Ko māca arodskolā. Re-porāde no fleses zāles.

12.40 — Sniedz roku, tālais draugs! Cuguna liešanas rūpītēs strādnieku vēstule amerikānu miljōnāram Rockefelleram.

13.00 — Vissavienības loterijas tirāža, pazīnojot pilsonu adreses, kuri iainējuši.

13.10 — Botānika. No augu intī-mās dzīves.

13.40 — Vinu tikumi. Miljonāru sadzīve un gaume. Reportāže no kooperatīvā restorāna Kropotkina ielā.

14.00 — Dzīvnieku pasaulē. Re-porāde no centrālā universālvieka.

14.30 — Rīta pasts. Kārtējā pār-

raide no psihiski slimīgo klinīkās.

15.00 — Vairāk labu preču. Vakara pasaka pieaugušajiem.

17.15 — Zēni, kas jums muursomāsi! Reportāže no galas kombinētā ceurlaižu punkta.

18.00 — Ārzemju estrāde. Mon-

golijs jūras kara flotes dziesmu un deju ansambla koncerts.

18.30 — Iepazīstinām ar leģendām. Reportāže no PSRS Statistikas pārvaldes.

19.20 — To jūs varat. Sēruna ar ārstu — seksopatologu.

20.15 — Labu nakti, mazulīši! Pār-

raide no bāda ārstēšanas institūta.

21.30 — Ārzemju estrādes mākslinieki. Kemerovas pagabala filhar-

monijas papuasu dziesmu un deju ansambla koncerts.

23.00 — Pirmoreiz TV ekrānā.

Ansambla «Bīls» koncerts Josifa Kobzona izpildījumā.

(No laikraksta «Moskovskij kom-somoje»)

● LAIKRASTĀ PUBLICĒTIE MA-TERIĀLI NE VIENMĒR ATSPOGULO REDAKCIJAS VIEDOKLI. PAR PER-SONU VĀRDU UN UZVĀRDU SKAITĀ UN FAKTU PAREIZĪBU ATBILD RAKSTU AUTORI.

● MOSU ADRESE: 228250, Preiļi, Aglonas ielā 1.

● REDAKCIJAS TALRUNI: redaktors — 22059, redaktora vietniece, lauku dzīves un sporta nodalas — 21759, redaktora vietniece izdevumam krīvu valodā — 22154 atbildīga sekretāre — 21996, sabiedriski politiskā nodala — 22203, ceturtdienēs un sestdienēs latviešu un krievu valodā. Iespējams Letvijas izdevniecību, poligrafijas un grāmatu tirdzniecības apvienības Daugavpils tipogrāfijs (Daugavpilī, Valkas ielā 1). Izdevniecība «Avize» (Rīga, K. Valdemāra ielā 105).

Viena nosacītā iespiedloksne. Ofsetiespiedums. Izdevējdarbības licence Nr. 000069.

«Novadnieks» (Земляк). Газета Прейльского района на латышском языке.

Sestdien, 1990. gada 28. jūlijā

No 3. līdz 5. augustam Elkša ezerā notiks
PSRS JAUNATNES ČEMPIONĀTS
ODENSSLEPOŠANĀ.

Sacensību sākums 3. un 4. augustā plkst. 11.00 un 17.00,
5. augustā — plkst. 10.00.

PREIĻU RAJONA PATERETĀJU BIEDRIBU
SAVIENĪBAS SAGĀDES UN RAZOŠANAS APVIENĪBA
iepērk:

cūkgauju — 3,70 rbj. par kilogramu,
baravikas — 1,40 rbj. par kilogramu,
apšu bekas — 1 rbj. par kilogramu,
bērzu bekas — 0,85 rbj. par kilogramu,
sviesta bekas — 0,80 rbj. par kilogramu,
gailenes — 0,70 rbj. par kilogramu,
priežu bekas, celmenes — 0,55 rbj. par kilogramu,
smiltenes — 0,50 rbj. par kilogramu,
cūcenes, bērzelapse, vilnišus, glūdās pienaines — 0,60
rbj. par kilogramu.
pelēkās alksnēnes, govju bekas — 0,40 rbj. par kilogra-mu.

Sēnēm jābūt tīrām, bez tāriem, sašķirotām pa veidiem,
cepurites izmērs — ne lielāks par 5 — 7 centimetriem.

Sēnes pieņem sēpu vārišanas punktos Preiļos un Lī-vānos.

PREIĻU RAJONA PATERETĀJU BIEDRIBU
SAVIENĪBAS SAGĀDES UN RAZOŠANAS APVIENĪBA

ar 1. augustu sāks noslēgt līgumus par ziemas šķirņu kāpostu un burkānu ieplirkšanu 1991. gada ziemas — pa-vasara periodā.

Augustā apvienība organizē lupatu un makulatūras sa-kāku:

vākšanu (būs organizēta pretpārdošana) pēc šāda grafi:
Stabulniekos pie 51. veikala — 2. augustā no plkst. 10.00 līdz 11.30,

Dravniekos pie 50. veikala — 2. augustā no plkst. 12.00 līdz 13.00.

Vilcānos pie 49. veikala — 2. augustā no plkst. 13 līdz 14.30.

Grīguļos pie 32. veikala — 16. augustā no plkst. 10.00 līdz 11.30.

Neretā pie 31. veikala — 16. augustā no plkst. 12.00 līdz 13.00,

«Zelta vārpā» pie 30. veikala — 16. augustā no plkst. 13.00 līdz 14.00;

Līvānos:

Stacijas laukumā — 4. augustā no plkst. 10.00 līdz 12.00.

8. autokombināta teritorijā — 4. augustā no plkst. 13.00 līdz 14.00,

Lāčplēša ielā — 4. augustā no plkst. 14.30 līdz 15.30,

Vecajā tīrgus laukumā — 18. augustā no plkst. 10.00 līdz 12.00,

Lauku ielā — 18. augustā no plkst. 13.00 līdz 14.00,

K. Valdemāra ielā — 18. augustā no plkst. 14.30 līdz 15.30.

PĀRDOD zirgu Rudzātu ciema «Bikaukiekos». Bebris. Apskatīt
sēstdienās. svētdienās.

Izsakām līdzjūtību Jersikas ciema padomes deputātam Eduardam Kurpniekam, SIEVASTĒ
VU smiltājā izvadot, Jersikas ciema padomes pildkomiteja

Paliek, māt, smaidā, Paliek glāstā,

Paliek Jaukājā bērnības stāstā:

(O. Lisovska)

Esam kopa ar Venediktu Ru-čevsku, kad pēdējie ziedi gulst uz MATES kapa.

Kolhoza «Rožupe» kolektīvs

Sobrīd daudz vairs nevajaga — Tikai dažas zemes pēdas, Svalgu, zāļu egles zaru.

Ar ko apsegst smagu bēdu.

(A. Strautiņš)

Skumju brīdi esam kopā ar Peiteri Kivliniku, no SIEVAS uz mūžu atvadoties.

Preiļu melloratīvās 21. PMK kolektīvs